

draget en tredjemand. I de tilfælde, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, dvs. hvor købesummen helt eller delvis dækkes ved lån til køberen fra en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og sælgeren (de såkaldte »oprindelige trepartsforhold«), vil køberen dog også kunne rette et tilbagebetalingskrav mod kreditor, såfremt betingelserne herfor i § 13, stk. 1, 2.-3. pkt., er til stede. Der henvises herom til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Kan køberen udøve fortrydelsesret, skal sælgeren tilbagebetale erlagte beløb uden fradrag af nogen art, medmindre der er tale om forsendelsesomkostninger, som køberen skal betale. Dette vil f. eks. være tilfældet, hvis køberen i medfør af stk. 3, 3. pkt., har nægtet at indløse en forsendelse fra sælgeren, og sælgeren derefter har haft udgifter i forbindelse med tilbagetransporten. Har parterne ved køkets indgåelse aftalt, at omkostningerne ved varens fremsendelse skal betales af køberen, vil sælgeren ligeledes kunne have et refusionskrav mod køberen, hvis udgifterne til forsendelsen i første omgang er blevet betalt af sælgeren.

Tilbagebetaling skal ske kontant, og det er således ikke tilstrækkeligt at give køberen et tilgodehavendebevis.

Til stk. 8.

Bestemmelsen svarer til dørsalgslovens § 17 og til bemærkningerne i kreditkøbsbetænkningen s. 70-71.

Til stk. 9.

Bestemmelsen, som svarer til dørsalgslovens § 6, stk. 5, indeholder en særregel for de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende har optrådt som mellemmand for en privat sælger. Underretning og tilbagegivelse af det købte kan i disse tilfælde også gives til den erhvervsdrivende.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til § 9 i kreditkøbsudvalgets lovudkast.

Stk. 1 gennemfører et enstrengt kreditsikrings-system i forbrugerkøb, idet kreditor ikke i forbindelse med aftalens indgåelse eller leveringen kan få pant i det solgte til sikkerhed for, at køberen opfylder sine forpligtelser. Som omtalt i de almindelige bemærkninger pkt. 3.c. er det hermed hensigten at sikre, at sælgeren ikke gennem en aftale om pant kan opnå en sikkerhed svarende til ejendomsforbehold og samtidig komme uden om de særlige beskyttelsesregler i kapitel 3 for køb med

ejendomsforbehold. Dette gælder navnlig udbetalingskravet efter § 19. Med hensyn til reglens begrundelse i øvrigt og dens nærmere forståelse henvises til betænkningen s. 40 og s. 73-75.

Bestemmelsen rammer kun pant til »kreditor«, jfr. definitionen heraf i § 1, stk. 3. Foreligger der derfor en »fritstående låneaftale«, f. eks. en aftale om finansiering af købet, der alene er indgået mellem et pengeinstitut og køberen, kan pengeinstituttet fortsat sikre sit krav ifølge låneaftalen ved at få pant i det købte.

Det følger af *stk. 2*, at bestemmelsen i stk. 1 ikke griber ind i pantsætningsreglerne vedrørende fast ejendom og tilhører til sådanne, jfr. tinglysningenslovens §§ 37-38.

Til § 11

Bestemmelsen, der svarer til § 10 i kreditkøbsudvalgets lovudkast og til den gældende afbetalingslovs § 8, stk. 3 (tidligere stk. 4), giver mulighed for at nedsætte et urimeligt vederlag eller urimelige kreditomkostninger til, hvad der skønnes rimeligt. Der henvises til betænkningen s. 75. I øvrigt må det antages, at også generalklausulen i aftalelovens § 36 indeholder hjemmel for domstolene til at nedsætte et urimeligt vederlag.

Til § 12

Bestemmelsen afskærer som hovedregel aftale om, at indbetalinger vedrørende købet af kreditor kan benyttes til afskrivning på andre fordringer mod køberen. Reglen afløser den gældende afbetalingslovs § 8, stk. 2, og har i køb med ejendomsforbehold nøje sammenhæng med forslagens § 18, stk. 2, der bestemmer, at et ejendomsforbehold kun må tjene til sikkerhed for sælgerens fordring i anledning af det pågældende køb. Dette hensyn gør sig ikke gældende ved kreditkøb uden ejendomsforbehold. Også ved sådanne køb bør imidlertid forbrugere beskyttes mod aftalevilkår, som fratager dem retten til selv at bestemme, hvilken af flere fordringer en indbetaling skal afskrives på. F. eks. kan misligholdelse af en bestemt fordring få særligt alvorlige følger for køberen, og han vil derfor være interesseret i at betale den forud for andre krav, kreditor måtte have. I erhvervsmæssige køb uden ejendomsforbehold kan § 12 imidlertid fraviges ved aftale, jfr. lovforslagets § 6, 2. pkt.

Bestemmelsen svarer bortset fra en ændret formulering af stk. 3, 2. pkt., til § 11 i kreditkøbsudvalgets lovudkast, hvorom der henvises til s. 75-76 i betænkningen.